

EURÓPA TANÁCS
MINISZTERI BIZOTTSÁG

**R (89) 1. számú Ajánlás
a házasság felbontását követő juttatásról***

(Az Ajánlást a Miniszteri Bizottság a miniszteri megbízottak 1989. január 18-án megtartott 423. ülésén fogadta el.)

A Miniszteri Bizottság, az Európa Tanács Alapszabálya 15. b) cikkében foglaltak alapján,

tekintettel az Európa Tanács azon céljára, hogy tagjai között nagyobb egységet hozzon létre, különösen azzal, hogy szorgalmazza a jogi ügyekre vonatkozó általános szabályok elfogadását;

tudva azt, hogy a házasság felbontása súlyosan befolyásolhatja az érintett felek életszínvonalát;

arra törekedve, hogy mindegyik felet segítse abban, hogy a házasság felbontását követően önálló legyen;

figyelemmel arra, hogy annak a félnek, aki a házasság felbontását követően nem képes arra, hogy önálló legyen, megfelelő juttatást kell kapnia;

szem előtt tartva a Miniszteri Bizottságnak a házastársak polgári jogi egyenlőségéről szóló határozatát (Resolution (78) 37),

ajánlja a tagországok kormányainak, hogy fogantossítsák az alábbi alapelveket:

1. Alapelv

A házasság felbontása után lehetőség szerint annak a célnak kell érvényesülnie, hogy mindegyik fél gazdaságilag független és önálló legyen. Ezt a célt olyan megfelelő szabályok alkalmazásával lehet elérni, amelyek a következőkre vonatkoznak:

a) a házastársi vagyon szabályai, különös tekintettel arra, hogy a volt házastárs jogot kapjon ahhoz, hogy a másik fél vagyonából méltányosan részesedhessen;

b.) öregkori biztosítási formák igénybevétele annak érdekében, hogy a volt házastársak egyenlő arányban részesüljenek a házasságuk idején befizetett összegekből.

2. Alapelv

Az 1. Alapelv célját úgy lehet elérni, hogy az egyik fél fizet a másiknak vagy egy egyszeri nagyobb összeget vagy kisebb összeget korlátolt ideig.

3. Alapelv

Ha a fenti cél nem valósítható meg, az a fél, amelyik nem önálló jogosult arra, hogy a másik féltől vagy közintézménytől vagyis mindkettőtől az állam jog által előírt módon pénzügyi juttatást kapjon.

4. Alapelv

A 2. és 3. Alapelv értelmében az egyik fél által a másiknak nyújtandó juttatás megállapításánál minden lényeges tényezőt, különösen mindegyik fél anyagi erőforrásait és pénzügyi szükségleteit figyelembe kell venni.

5. Alapelv

Az egyik fél által a másiknak nyújtandó juttatás megállapításánál egyik fél vétkessége sem veendő figyelembe. Ugyanakkor azonban a törvény kimondhatja annak lehetőségét, hogy a juttatás elutasítható vagy csökkenthető, ha az azt igénylő fél súlyosan vétkes volt.

6. Alapelv

Abban az esetben, ha bármelyik fél körülményei megváltoznak, az egyik fél által a másik félnek fizetett időszakos összeget mérve felülvizsgálható.

7. Alapelv

A fizetésre kötelezett fél halálát követően a juttatásokat lehetőség szerint fenn kell tartani vagy más segélyekkel kell pótolni, pl. a fizetésre kötelezett hagyatékából való részesedéssel, illetve, ha az állam joga lehetővé teszi, közintézménynek kell folyósítania a juttatást.

8. Alapelv

Az államoknak intézkedéseket kell hozniuk, illetve a meglévő belső és nemzetközi szintű intézkedéseket meg kell erősíteniük annak érdekében, hogy hatékony eszközök álljanak rendelkezésre a juttatások behajtásának végrehajtására.

9. Alapelv

A felek kötelesek a szükséges információt megadni ahhoz, hogy meg lehessen állapítani vajon fennáll-e juttatási kötelezettség, hogy meg lehessen határozni annak összegét, s hogy az összeg behajthatóságát biztosítsák.

Ilyen információ nyújtására, ha szükséges az azzal rendelkező közintézményeket és a felek munkáltatóit is lehet kötelezni.

* Írország képviselője a miniszteri megbízottak üléseire vonatkozó Eljárási Szabályok 10. 2. c) cikke alkalmazásával fenntartotta kormányának azt a jogát, hogy az Ajánlást elfogadja vagy nem.

Forrás: http://www.lb.hu/embjog_t/ET000189.html